

la contra | ENRIC RAMONET

Una lliçó de capacitats

Un grup de discapacitats de Vitòria de vacances a Llagostera demostren que el secret de la felicitat, o del benestar, es una qüestió elemental

Sembla que la felicitat (o el benestar si prefereixen els mots més discrets) depèn de la serotonina, una substància que el nostre organisme segrega per combatre les emocions negatives. I també de la dopamina. Qui se sent sol o ha estat abandonat en general en dosis escassíssimes i, per contra, qui és objecte d'amabilitats, aquell a qui fan riure, el que viu a resguard del rosec de la incertesa, en rep la irrigació justa. El secret de la felicitat, o del benestar, és així d'elemental, diuen.

Fa uns dies vaig ser testimoni d'alguna cosa semblant a la demostració d'aquesta teoria. En una terrassa d'un bar, de nit, un centenar llarg de persones i uns músics entusiastes oferint-nos un repertori magnífic de clàssics del pop-rock mentre reclamaven, sense massa èxit, la participació del públic. Amb la remarcable excepció d'un grup de discapacitats (espatllats, em dirà un d'ells, hores més tard, quan els preguntí quin nom prefereixen per definir-se) que ho segueixen amb una eufòria encomanadissa. Aixequen els braços, els punys, criden i fins i tot ballen. A alguns per alçar-se els cal la col·laboració de companys afectats de minusvalideses més lleus, un parell aplaudeixen rítmicament servint-se de l'única mà que cada un d'ells pot moure, i al costat, un jove somrient, després de seguir la música movent la cadira elèctrica, balla recolzat en dos companys que el mantenen dret. Acompanyants i afectats viuen, gaudeixen i enlairen el concert i el converteixen en una nit memorable, en un festival de serotonina o de dopamina, no sé.

L'endemà m'expliquen que vénen de Vitòria, i que durant una setmana estan en uns apartaments adaptats a Llagostera, de vacances. Una forma de turisme, sí, però també, segons l'Alberto, un temps preciós per alleugerir la càrrega de les seves famílies. Ho diu mirant-me amb uns ulls vivíssims i amb molta correcció, però parlant fluixet i amb extraordinària feixuguesa. L'anima a fer-ho l'Estíbaliz, una de les monitores voluntàries que en tenen cura

El grup de Vitòria, durant una visita a Peratallada. / FOTO: IÑAKI PÉREZ DE SAN ROMÁN

amb un afecte emocionant. Són membres d'ATECE (Asociación de Traumatismos craneoencefàlicos y daño cerebral adquirido de Euskadi), una ONG creada per mitigar les greus carències que pateixen les persones afectades i per donar suport a les famílies. A conseqüència d'un accident, generalment de trànsit, o d'un tumor, comparteixen una lesió que, en diferents graus, afecta la mobilitat, la capacitat cognitiva o comunicativa. I també, pràcticament tots, la cicatriu que les traqueotomies deixen al coll i la preocupació per la persistència de les barreres arquitectòniques.

M'expliquen que han visitat Girona, el Museu Dalí, Peratallada i la platja, on alguns s'han banyat amb cadires adaptades. Una afectada procura relatar-ho amb rigor

però perd les paraules. Dibuixa a l'aire una T, i la resta, pacientment, intenta endevinar-la. Tossa? Toledo? El mot no surt, però si queda frustrada per aquesta raó és una frustració que es dissol ràpidament en l'ambient del grup. En la densa solidaritat i en la vitalitat que sembla predominar-hi. És fàcil intuir que els seus orígens, les seves conviccions, o els seus interessos devien ser diversos, però sospito que aquests entranysables éssers espatllats han entès alguna cosa fonamental sobre la vida. Un secret que els uneix, un punt clau de saviesa que, definitivament, vincularé a uns discapacitats i monitors de Vitòria que una nit d'estiu, tot convertint un concert en un festival de dopamina, varen fer una espectacular exhibició de les capacitats de la nostra espècie.

la columna | JOSEP M.FONALLERAS

El senyor Potts

El triomf de Paul Potts en la gala d'aquells premis anglesos que es diuen *Britain's got talent* i que tenen la pretensió de descobrir talents madurs i amagats va ser apoteòsic. Davant de tres jurats que es reien del seu posat, de les seves dents separades i tristes, de la tristor de la seva mirada, de la tensió que despenien els seus músculs, de la rara imatge de veure un venedor de telèfons mòbils enfundat en un vestit d'etiqueta, davant dels somriures maliciosos dels jurats i de l'indissimulat sarcasme del públic, Paul Potts va començar a cantar. Va cantar el *Nessun Dorma* de Turandot (tota una declaració de principis poètics de tal manera, amb un fervor tan entusiasta, amb una interpretació tan sublim, que els membres del jurat van començar a tremolar, a plorar, a girar-se cap al públic per comprovar que el que veien no era una ficció, sinó l'esclat irrisistible del talent que romanía, obscur, en la gola d'aquell xicot tímid que, abans de cantar, feia pena.

La transformació del cantant (que encara es pot veure al *youtube*) és memorable. Sense aixecar un sol dit, sense fer ostentació de cap trama teatral, sense adoptar cap tic de figura emmirlada en la seva pròpia actuació, Potts aconsegueix fer evident el que pretén qualsevol artista: emocionar a partir del detall. Sobri, discret, encara tímid, s'eleva gràcies a una veu poderosa i tendra, exultant i controlada. L'actuació emociona. El resultat posterior, en els límits que marquen aquests concursos, és previsible i romàntic. El desconegut, fill d'una caixa de supermercat i d'un conductor d'autobusos, té la possibilitat de gravar un disc, de fer gires, de guanyar diners, de cantar davant de la Reina, de ser, en definitiva, famós.

Tot plegat seria un extraordinari conte de fades si no fos que el desconegut tenor, el senyor Potts (quin nom més ben trobat!), ja havia actuat abans en una orquestra simfònica i no era, doncs, un heroi anònim. És igual. La realitat no pot espatllar mai un bon argument.

novetats! **Stein**
BULTACO

papereria copisteria

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 36 - 972 310 932 / GIRONA

baobab

C/ Hortes 18. Girona 17001
ANNA CASALS JOIES

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

OR METAL

972 47 61 27
www.ormetal.es
C/ Llevant, 7. Pol. Ind. Mas Lladó
FORNELLS DE LA SELVA

972 17 23 53
GIRONA ALTA I BAIXA PRESSIÓ
Restauracions i Neteges

MICROSORREIG DE FERRO

www.bristol2000.com